

Krúdy Gyula szigeti sétái

KÁKONYI PÉTER

Több mint egy évtizedig élt *Krúdy Gyula* a Margit-szigeten. Számtalan esszéjében és hangulatos tárcájában örökítette meg itteni tünődéseit, sétáit és találkozásait. E munkái együtt, egy kötetben még sosem jelentek meg. Szigeti séták címmel most *Kelecsényi László* válogatta össze az író eme tárgyú írásait, köztük néhány kötetben még sosem közöltet – köztük egy ismeretlen, kéziratban kalldó tárcáját –, és adta közre a Holnap Kiadó jóvoltából. Művei egy részében a hangulatokra, a múlt tovább élő emlékeire fogékony mester a régvolt idők alakjait eleve-

níti meg. A szigeten élt szerzeteseket és a királyi ház ismert tagjait, aztán a félmúlt jeleseit, a tölgyek alatt borongó, öreg *Arany Jánost*, aki *Kapcsos Könyvébe* gyöngybe-tűivel írja *Őszikéit*, a különc *József nádort*, a költő-szerkesztő *Kiss Józsefet* és „*Jászai Mari* őfelségét”, a színpadok koronázatlan királynő-jét, aki „legjobb szerepeit a sziget tavaszi ábrándozásában tanulta”.

Aztán persze barátait is, a szigeten csellengő *Bródy Sándort*, *Molnár Ferencet* és *Szép Ernőt*. De nem marad meg a „nagy nevek” és az andalító hangulatok sokszor csalóka bűvöletében. A világháború kapcsán feljegyzí: ki hitte volna a sziget békéjében, hogy „a dantei

fantáziát felülmúló borzalmak” várnak az emberiségre. És nem kerülí el figyelmét a szegény gyerekek, akik korábban csak távolból nézhették a varázslatos Margit-szigetet, s akik végre betódulhattak a korábban elzárt „édenkertbe”. És persze a tőle megszokott kajánsággal ír az erre vetődő különcökről, akiket különösen kedvelt, s akik közé tán maga is tartozott, meg a múltból idevetődő „kisértetekről”, akik ugyanolyan állandó szereplői a Krúdy-műveknek, mint a bohémek és félbolondok, a sorsukat vesztett álomlovagok, a holdkóros szellemalakok meg a boldogtalan szépasszonyok, akik sosem kerülítek el az író kitüntető figyelmét.